

quina del tren de Caldas, que permanece moltes hores al costat dels vagons de dinamita, ó una centella en temps de tempestat, produeixin una catástrofe, difícil de preveure sa magnitud, puig que petita, sens dupte, resultarian las de Santander, de Tolón, Palma y otras succehidas en menos cantitats de destructoras materias que las que s' reuneixen en la estació de Mollet.

Per apartar, donchs, tant horrorós perill, el poble de Mollet proposava la construcció d'un moll de carga y descarga exclusivament de materias de tal naturalesa á la riera de Caldas, ó sigui á 2 kilòmetres de l'estació de Mollet, desde quin lloch hi ha fàcil transport al dipòsit de Sant Fost, ab la circumstancia de poderse efectuar sempre per despoblant, cosa que no succeheix actualment.

Aquesta proposició no fou admesa, y pera fer veure la Companyia que alguna cosa volia fer per complaure als molletans demaná á la Companyia del ferrocarril de M. Z. y A. la construcció d'un moll al expressat objecte, á una distancia de 460 metres de l'estació dita.

Tothom sab que 'ls efectes de la dinamita traspasan d'un bon tros la distancia de un kilòmetre, y en sa conseqüencia es molt natural que 'l poble de Mollet s' oposés enèrgicament á tal pretensió, no solsament perque creyés insuficient la distancia, sinó perque, donant el seu consentiment á tal obra, hauria implicitament admés per sempre el tráfeh d'unas materias que, ademés de tenir en gran perill á la vida de las personas, priva d'una manera evident l'engrandiment del poble.

Enterada aquesta Cámara de las vexacions de que eran victimas els habitants de Mollet, se disposá tot seguit, en virtut de sa missió, á prestar apoyo en favor de sa justa causa, y al efecte dirigí una molt rahonada exposició al senyor Ministre d'Agricultura, que per lo vist fou ajuntada al expedient que se seguia en alsada en aquell Ministeri, recayent resolució en primer de Decembre últim, desestimant las instancias presentadas per la Cámara Agrícola Oficial del Vallés, vehins de Mollet y Diputació provincial de Barcelona.

En llegint dita resolució, se veu d'una manera ben manifesta el poder absolut d'aquestas empresas poderosas, de que 'n forman part generalment personas que regeixen els destins del Estat, y pe 'l tal motiu disfrutaban las indicadas empresas d'una protecció que fá poch menos que impossible el recorre ab esperansas de ser atés, contra las injusticias y abusos que cometen aquellas, per més rahons de justicia y lleys que se aleguin en defensa dels drets de las personas vexadas.

La resolució de que 'ns ocupém es feta fer per un qualsevolga escribent del Ministeri, que igualment que 'ls ministres, tots serveixen per tot, ab la sola ordre de que arreglés dos ó tres *resultandos* y altres tants *considerandos* per desestimar las instancias que motivaren l'expedient, y 'l pobre oficial, que no debia sapiguer en qué fundarlos, escriu quatre vulgaritats de las acostumadas, dihent que de atendre las peticions dels exponents no fora possible el transport de materias explosivas, tota vegada que difícilment se trobaria una estació á 2 kilòmetres de població gran, y que la oposició del poble de Mollet y Corporacions que la apoyan es del tot injustificada, tota vegada que ab la construcció del moll á 460 metres ja s' els millora la situació y que per lo tant encara deurian dir gracias, puig que 'n cas d'explosió, debia afegir, es fàcil que hi hagi algún ferit més que no hi hauria